

Sygn. akt IV CZ 146/11

POSTANOWIENIE

Dnia 22 marca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Iwona Koper

w sprawie z wniosku A. M. W.

przy uczestnictwie B. J. W.

o podział majątku wspólnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 22 marca 2012 r.,

zażalenia uczestnika postępowania

na postanowienie Sądu Okręgowego w G

z dnia 31 maja 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w G. postanowieniem z dnia 31 maja 2011 r. odrzucił skargę kasacyjną uczestnika postępowania, z uwagi na nieuzupełnienie w terminie jej braków formalnych.

W zażaleniu na to postanowienie skarżący zarzucił naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 130 § 1 i § 2 k.p.c. i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna uczestnika postępowania zawierała błędne oznaczenie przedmiotu zaskarżenia (postanowienie z 13 grudnia 2010 r.). W tym dniu zostało wydane jedynie zarządzenie o sprostowaniu protokołu rozprawy z dnia 7 października 2010 r. Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części. Jest to wymóg o charakterze konstrukcyjnym. Nie ma zatem racji skarżący, twierdząc, że wadliwe oznaczenie zaskarżonego orzeczenia należało potraktować jako oczywistą omyłkę, która nie miała wpływu na możliwość nadania skardze kasacyjnej prawidłowego biegu. Jego argumentacja w tym zakresie odwołująca się do wypowiedzi doktryny na temat usuwania ogólnych braków pism procesowych jest chybiona.

Skoro pełnomocnik skarżącego został wezwany do uzupełnienia braku skargi kasacyjnej i w określonym terminie braku tego nie usunął istniała podstawa do jej odrzucenia powołana przez Sąd Okręgowy. Twierdzenie, że wezwanie do usunięcia braków nie zostało pełnomocnikowi skarżącego doręczone, mimo znajdującego się w aktach sprawy zwrotnego poświadczenia odbioru przesyłki zawierającej takie wezwanie, nie zostało w żaden sposób uprawdopodobnione i nie mogło stanowić podstawy do uwzględnienia zażalenia. Z tych względów zażalenie to jako pozbawione uzasadnionych podstaw podlegało oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.